

РЕШЕНИЕ

№ 13953

гр. София, 09.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 10.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11606** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 76а и сл. от Закон за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. Р., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., с ЛНЧ № [ЕГН], срещу Решение № 79-ОК/29.09.2025 г. на интервюиращ орган към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) на Република България, с което не се допуска последваща молба с вх. № УП 23559 от 05.08.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон. Твърди се, че актът е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, поради което е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба за закрила. Оспорва се изводът на органа, че не се откривали нови факти и обстоятелства от значение за предоставянето на статут по ЗУБ, касаещи държавата по произход, данни за молителя, които да застрашават живота му, свободата му на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група, излагане на опасност от изтезание или друга форма на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Твърди се, че в С. в момента има гражданска война, битките и сраженията продължават и това е ноторно известно, в много региони все още няма вода, електричеството идва в определени часове на деня. Поддържа се, че все още има рискове, както по отношение на сигурността, така и в ежедневиия живот. Излагат се възражения по

процедурата за връчване на решението на интервюиращия орган, които оказвали влияние върху законосъобразността му. Иска се отмяната на оспорвания акт.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ – МС, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти с-в, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13-1296 от 24.07.2024 г. на РПЦ - [населено място] до председателя на ДАБ - МС. С Решение № 10783 от 14.10.2024 г. на председателя на ДАБ - МС на чуждия гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено лично на молителя на 31.10.2024 г. Чуждият гражданин е обжалвал административния акт, който е отменен в частта относно отказан хуманитарен статут с Решение № 3879 от 05.02.2025 г. по адм. дело № 11380 от 2024 г. на Административен съд София-град (АССГ), Първо отделение, 69 състав. С решение на Върховен административен съд (ВАС) № 7325 от 03.07.2025 г. по адм. дело № 4948 от 2025 г. е отменено Решение № 3879 от 05.02.2025 г., постановено по адм. дело № 11380 по описа на Административен съд - София - град (АССГ) за 2024 г., и вместо него е постановено друго, с което е отхвърлена жалбата на чужденеца. Решението на касационната инстанция е окончателно и не подлежи на обжалване, поради което Решение № 10783/14.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, е влязло в сила на 03.07.2025 г.

В подадената последваща молба по чл. 76а от ЗУБ с вх. № УП 23559 от 10.09.2025 г. кандидатът е посочил, че не желае да се върне в С., тъй като ноторно известно е, че ситуацията в страната му на произход е влошена и съществува реална опасност от тежки посегателства върху него. Посочва, че независимо че войната в родината му е приключила, безредиците и убийствата по улиците в страната му продължават. Твърди, че в С. е получавал заплахи, върху него е упражнявано насилие и е имал проблеми и с етническата и с религиозната си принадлежност. Заявява, че домът, в който е живял със сестрите си, братята си, майка си и баща си бил разрушен, водопроводът и електрическата инсталация са нарушени, а стените са напукани. Заявява, че районът, в който живее, е под контрола на сирийските бунтовници и ислямските милиции от групата на „Х. Т. ал-Ш.“. Признава, че каквото е казал изначално не е достоверно, тъй като е бил толкова изплашен, че си е мислил, че всичко, което каже, ще се използва срещу него и затова е предпочел да премълчи факти. Бил принуден да напусне страната си при тази военна обстановка, гонения, преследвания, репресии и дискриминация. Също така посочва, че завръщайки се в родината си, за него съществува реална опасност това да продължи. Твърди, че в условията на гражданска война в момента безогледното насилие е факт, което би следвало да се счита за безспорно установено именно поради въоръжения международен и вътрешен конфликт, което следва да се приема за доказано, без да се налага да се представят доказателства за това. Заявява, че самият факт, че вътрешните конфликти в страната му на произход продължават, означава, че със завръщането си там ще бъде подложен на реална опасност. Твърди, че това не го е споменавал в първоначалното си интервю, за да не усложнява ситуацията, но било факт.

По молбата интервюиращият орган при ДАБ към МС се е произнесъл с Решение № 79-ОК/29.09.2025 г., с което е отказал да я допусне до разглеждане по същество в производство по предоставяне на международна закрила. Позовава се на чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, съгласно който в срок

до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. В случая със съобщение с рег. №УП 23559/16.09.2025 г. чуждият гражданин е бил уведомен, че има право да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждането на предварителната процедура по допустимост. Връчени са му и указания за реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба в Република България, на майчиния му арабски език. При подаването на последващата си молба за закрила и в посочения в съобщението срок, както и към момента на постановяване на административния акт от страна на молителя не са предоставени никакви писмени доказателства, имащи отношение към бежанската му история. Относно мотивите на молителя да получи международна закрила в Република България въз основа на ситуацията в страната му на произход, органът счита, че същите не обуславят правни доводи чужденецът да бъде допуснат до последваща регистрация. Позоваването на вътрешни конфликти и произтичащите от тях опасности, също не е достатъчно основание той да получи международна закрила. Заявеното от М. А. Р. нежелание за завръщане в държавата му на произход, свързано с опасения, които факти не почиват на някакво конкретно доказано действие по отношение лично на него, не обосновава необходимостта от предоставяне на закрила по смисъла на закона. Може да се направи обоснован извод, че чуждият гражданин се позовава на общоизвестни факти, които не се отнасят лично за него, единствено с цел допускане на последващата му молба до производство за международна закрила.

Сочи се, че в приложената по административната преписка справка за актуалното положение в С. с вх.№ МД-02-423/05.08.2025 г., изготвена от дирекция “Международна дейност” на ДАБ - МС, не се открива информация за съществено влошаване във външно и вътрешнополитическата обстановка в страната.

Посочено е, че с оглед на съдържащата се в справката информация относно актуалната ситуация в държавата на произход на търсещия международна закрила са налице безспорни данни, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури, приемливо ниво на сигурност за населението. Съществува възможност за установяване на територията на С., където е живял чуждият гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установява, че не са налице данни в С. да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като може спокойно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. С тези мотиви е отхвърлена последващата молба на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила с Решение № 79-ОК/29.09.2025 г.

Така постановеното решение е обжалвано с жалба вх. № У. от 16.10.2025 г. по описа на РПЦ – [населено място], във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е представена от ответника административната преписка, като не са ангажирани нови писмени доказателства и доказателствени искания от жалбоподателя.

При така установените факти Административен съд София-град, 70-ти с-в направи следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима

като подадена от лице с право и интерес от оспорване и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

Съгласно пар. 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. При съобразяване на приложимата норма на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със Заповед № РД05-303/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ при МС. Спазена е писмената форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, като съдържа мотиви, в които са изложени фактическите и правни основания за издаването му. Предвидената в закона процедура по проверка на допустимостта по последващата молба е спазена, като е извършена в предвидения от закона срок въз основа на писмени доказателства.

Не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените при издаване на акта, които да са предпоставка за отмяната му като влияещи на материалната му законосъобразност. Изложените в жалбата възражения във връзка с процедурата по връчване на акта са неотнормирани към неговата законосъобразност, имат отношение единствено към началото на срока за обжалване и имат за последица това, че не тече този срок преди да е редовно връчен актът.

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, във връзка с чл. 76а от ЗУБ и чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, съгласно която въз основа на представени от чужденеца писмени доказателства органът не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, в случай че чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В случая предвид това, че по отношение на чуждия гражданин има влязло в сила решение на председателя на ДАБ, с което е отказано предоставяне на международна закрила, правилно е проведено производството по посочения от ответника ред за разглеждане на последваща молба по смисъла на пар. 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Съгласно последната разпоредба, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда

на глава шеста, раздел III. Двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за която и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане.

Подадената от жалбоподателя последваща молба от 05.08.2025 г. правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното положение и държавата на произход на кандидата са преценени в хода на производството по издаването, респ. обжалването на Решение № 10783 от 14.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС. Както се сочи в мотивите на оспорваното решение, кандидатът за закрила е имал възможност да изложи всички обстоятелства, свързани с личната му история, които са от значение за преценка за предоставянето на статут. Видно от представената по делото административна преписка, която включва и протокол от проведено интервю с жалбоподателя, той е посочил, че лично не е имал проблеми в страната си на произход от етнически, религиозен или политически характер. Също твърди, че не е арестуван или осъждан в същата страна. Заявява, че не е имал проблеми с официалните власти, не е членувал в политическа партия или въоръжена групировка. Отрича спрямо него или членове на семейството му да е оказвано насилие или да са отправяни заплахи. Заявява, че не е участвал в сражения и лично не е пострадал от такива. Споделя, че при напускането на С. от него ситуацията била по-спокойна, но нямало работа, пътищата били затворени и не можел да работи, често си лягали, без да вечерят. По негови думи напуснал, за да търси работа и да помага на родителите си, които били болни и имали нужда от лекарства.

В настоящото производство по последваща молба за закрила жалбоподателят не представя никакви писмени доказателства и не излага нови факти, които да са от значение за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут. Единствено твърдението, че в интервютата, проведени с него, е премълчал истина и всъщност бил заплашван, върху него било упражнявано насилие и имал проблеми с етническата и с религиозната си принадлежност, не може да обоснове основание за преразглеждане на молбата му за закрила. Не се сочат никакви конкретни факти, нито източника на заплахите или прилаганото спрямо него насилие. Ответникът е спазил закона, като е разгледал последващата молба въз основа на писмени доказателства, а такива в случая не са представени от молителя.

Изискана е в производството пред органа справка от дирекция “Международна дейност” за актуалното състояние в С., съгласно която на 29 март 2025 г. А. ал III. обявява сформиранието на преходно правителство, съставено от 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително представители на алауитски, християнски, друзки и кюрдски общности. На поста министър на социалните въпроси и труда е назначена жена, а преходното правителство няма министър-председател и се очаква Ал III. да ръководи изпълнителната власт в ролята си на временен президент. Правителството е доминирано от министри, свързани с „Х. Т. ал III.“, но включва и министри, служили в правителството на А. преди 2011 г.

Според оценки на ВКБООН, към 12 юни 2025 г. в провинция Д. ал Зор са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г. живеят в провинция Д. ал Зор, като по-голямата част (24 951 души) са се завърнали в окръг Д. ал Зор, следван от Ал М. (12 061 души). Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали в провинция Д. ал Зор от чужбина.

Доверителният фонд за възстановяване на С. (S. Recovery Trust Fund, SRTF) наскоро одобрява стартирането на Ф. II на своята интервенция “Подкрепа на здравните услуги в провинциите Р. и Д. ал Зор”. Тази инициатива идва в отговор на увеличената необходимост в Североизточна С., където достъпът до здравеопазване е ограничен поради нефункциониращи съоръжения,

недостиг на финансиране и голямо търсене. Втората фаза на здравната интервенция на SRTF ще подобри медицинските услуги в провинциите Д. ал Зор и Р. В Д. ал Зор подкрепата ще разшири единствената безплатна болница, обслужваща над 327 400 души, чрез създаване на денонощно спешно отделение, педиатрични и гинекологични клиники, родителско отделение с операционна зала и скрининг за недохранени деца и

Видно от изложените по делото факти, не се установява негативна промяна в състоянието на сигурността в С., напротив – посочено е, че има временно правителство, в което има широко представителство на различни етнически групи, много от сирийците се завръщат в родината си, предприемат се мерки за подобряване на социалното и медицинско обслужване на населението. Освен това по-голямата част от страната, включително голяма част от провинция Д. А. е под контрола на официалните власти, в резултат от което са намалели инцидентите с цивилни лица. Съгласно представената справка наистина се съобщава за конфликтни ситуации в определени райони на С., но не и в цялата страна. Не следва да се пренебрегва и факта, че цялото семейство на кандидата е в С., което показва, че наистина ситуацията не е толкова опасна, както и не са налице данни за тежки посегателства и заплахи за него в страната му за произход. Индикация за това е и посоченото от самия жалбоподател в последващата молба, като акцент е поставен на битовите условия, в които живее семейството му, а не на страх от посегателства срещу личността.

Предвид изложеното в страната на произход на молителя - С., не е наличен въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия с оглед приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От друга страна, жалбоподателят не е обосновал риск за себе си, основаващ се на конкретни и индивидуални за личността му основания.

Видно от представената актуална справка за С., няма данни за съществено негативно изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Твърдяната заплаха за жалбоподателя е абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

След оценка на всички обстоятелства за индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, съдът намира, че правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат последваща молба за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 85 от ЗУБ, Административен съд София-град, Трето отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Р., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., с ЛНЧ № [ЕГН], срещу Решение № 79-ОК/29.09.2025 г. на интервюиращ орган към Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не се допуска последващата му молба с вх. № УП 23559 от 05.08.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно.

СЪД

ИЯ:

